

Uchwała Nr 4/2014
Prezydium Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 9 lipca 2014 r.

dotycząca projektu Wytycznych w zakresie komitetów monitorujących
na lata 2014-2020

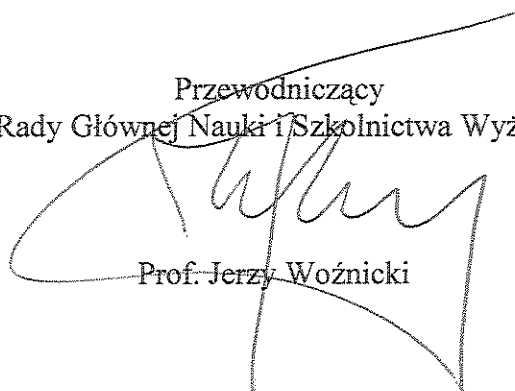
Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju z dnia 10 czerwca 2014 r. (pismo DKF-VIII-073-9-AP/14 NK 157427/14), projektu Wytycznych w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014-2020, Rada Główna, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. 2012, poz. 572, z późn. zm.), uchwała, co następuje.

Rada Główna zgłasza następujące uwagi ogólne:

- 1) Koncepcja „Wytycznych...” oparta jest na trudnych do identyfikacji założeniach teoretycznych, związanych zwłaszcza ze skutecznymi strukturami zarządczymi, widoczne to jest zarówno w systemie powoływania organu monitorującego jak i jego relacji do Instytucji Zarządzającej.
- 2) W opinii Rady pomysł uspołecznienia Komitetu Monitorującego i sposób konstituowania jego składu niesie w sobie ryzyko niskiej efektywności nakładów na jego funkcjonowanie oraz podnosi kwestie rozmycia odpowiedzialności Instytucji zarządzającej.
- 3) Przedłożony projekt dokumentu zawiera szereg usterek konstrukcyjno-edycyjnych (w tym powtórzenia, niejasne lub wadliwe określenia).
- 4) Kluczową kwestią jest przesądzenie relacji między KM a IZ w tym w szczególności charakteru i mocy uchwał KM, nazywanych w dokumencie decyzjami.
- 5) Uwagi szczegółowe w załączeniu.

Uchwałę otrzymuje Minister Infrastruktury i Rozwoju oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Jerzy Woźnicki

Wytyczne w zakresie komitetów monitorujących na lata 2014-2020 – formularz zgłaszania uwag

L.p.	Przepis	Treść uwagi	Uzasadnienie uwagi
1.	Podrozdział 4.1 Instytucje reprezentowane w KM i wybór ich przedstawicieli	Katalog instytucji które delegują członka KM powinien zostać doprecyzowany i poszerzony o reprezentantów właściwych dla danego PO środowisk gospodarczych	Wzmocnienie i doprecyzowanie zapisów odnośnie udziału przedstawicieli środowisk gospodarczych szczególnie w przypadku takich programów jak POIR czy w też RPO w zakresie celu tematycznego 1 i 3 umożliwi wprowadzanie niezbędnych korekt i modyfikacji zapisów PO (np. w zakresie kryteriów) w przypadku negatywnej oceny ze strony zainteresowanych środowisk i/lub KE w ramach mechanizmu śródkresowej oceny.
2.	Rozdział 5 - Zadania komitetu monitorującego, p. 4a oraz p. 5a	Należy ujednoczyć zadania KM określone w punktach 4a i 4c Rozdziału 5.	Zapisy p. 4a nadają KM możliwość rozpatrywania "metodologii szacowania wartości docelowych wskaźników określonych w PO" a jednocześnie w punkcie 5a wskazuje się jednoznacznie, że „KM rozpatruje i zatwierdza metodykę i kryteria wyboru operacji/projektów”. W praktyce, jeżeli KM nie będzie włączyony w prace nad „metodologię szacowania wartości docelowych wskaźników określonych w PO” a jedynie będzie mógł je rozpatrywać to przy zatwierdzeniu „metodyki i kryteriów wyboru operacji/projektów” może dojść do (formalnego) przyjęcia takiego schematu działania, który nie zapewni osiągnięcia wartości docelowych wskaźników lub też będzie wyłącznie je osiagał przy braku korzyści w szerszym kontekście – co miało miejsce w okresie programowania 2007-2013 np. w zakresie tzw. projektów innowacyjnych. Nie wskazano ponadto, jaki należy przyjąć tryb działań w przypadku braku akceptacji przez KM „metodyki i kryteriów wyboru operacji/projektów” co może wiązać się z koniecznością ich przeformułowania lub w skrajnym przypadku ponownego opracowania.
3.	Rozdział 6 - Tryb działania komitetu monitorującego, p. 10	Należy doprecyzować katalog tych elementów które powinny zostać uwzględnione w regulaminie KM a dotyczące „sposobu powoływania i funkcjonowania grup roboczych”	Możliwość powołania grup roboczych nadaje KM nowe funkcje i powinno w sposób zasadniczy wpłynąć na jakościową zmianę ich charakteru z funkcji wyłącznie opiniującej na funkcję kreatywnej partycypacji. Niemniej w zapisach nie wskazano trybu akceptacji/lub braku akceptacji ustaleń grupy roboczej i na ile wyniki prac takiej grupy będą akceptowane przez IZ/IP. Wzmocnienie lub doprecyzowanie tej sfery wyeliminuje sytuację prowadzenia prac nad elementami PO, które właściwie nie mogą lub nie powinny podlegać zmianom.

4.	Rozdział 3 -- 5) b	Zapis „skład KM” rodzi wątpliwości	Powstaje pytanie jak liczyć skład KM dla określenia quorum z zastępcami czy bez w świetle zapisu że mają takie same prawa i obowiązki ale uczestniczą w głosowaniu tylko pod nieobecność członków. Co ze zmianą przedstawiciela lub przedstawicieli instytucji i organizacji. W jakim trybie stają się członkami KM nowi i kto prowadzi ten proces?. Problem podstawy liczenia quorum nasuwa także rozwiązanie fakultatywności delegowania przedstawicieli przez instytucje i organizacje wskazane w Podrozdziale 4.1.
5.	Rozdział 3 -- 5) e)	Poprawić redakcję przez określenie komu powierza się zadania związane z obsługą prac KM	Obecny zapis jest jakby zawieszony w próżni bo brak w nim podmiotu, któremu powierza się zadania związane z obsługą KM
6.	Rozdział 3 - 7)	W definicji brak tzw. ramy ogólnej definicji a przechodzi się do określenia otwartego katalogu zadań KM	W obecnej redakcji nie wiadomo jak zakreślić zbiór zadań KM bo określono tylko niektóre nie definiując zakresu ogólnego
7.	Rozdział 3 - 8)	Poprawić redakcję np. ... organizacji, oraz liczbę ich przedstawicieli, którzy zostaną powołani jako ...	Dla ograniczenia problemów związanych z liczbą członków KM powinno się określić w Wytocznych liczbę osób jakie mają być powołane.
8.	Rozdział 3. ust. 9, pkt c. IV.	aktualnie jest zapis "przedstawicieli organizacji środowiska naukowego lub akademickiego"; powinno być „i” zamiast „lub”	ze względu na różnice w funkcjonowaniu i zakresie działania uczelni i instytutów badawczych;
9.	Rozdział 4 -	Usunąć z tego rozdziału i scalić z Rozdziałem 3 -- 1)	Obecne rozwiązanie powoduje powielanie w dwóch rozdziałach kwestii podmiotu powołującego KM

10.	Rozdział 4	Nie określono statusu przedstawiciela KE w KM podobnie jak to ma miejsce w przypadku obserwatora w KM	
11.	Rozdział 4 Podrozdział 4.1 – 2) c	Obecne rozwiązanie rodzi problem proceduralny związany z uzgodnieniem pomiędzy RGNiSW i KRASP kto deleguje przedstawiciela do danego KM	Rozwiązanie powinno eliminować problem uzgodnień która instytucja deleguje przedstawiciela lub przedstawicieli do KM.
12.	Rozdział 4.1. ust. 2 pkt c)	aktualnie jest zapis „co najmniej jednego przedstawiciela środowiska naukowego – akademickiego wskazywanego przez Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich”; podobnie jak wyżej powinno być „i”.	
13.		Ogólna uwaga: skład Komitetu Monitorującego powinien być uzależniony od przedmiotu interwencji danego Programu Operacyjnego. W przypadku programów skierowanych na innowacyjność (badania i rozwój) liczba przedstawicieli środowiska naukowego powinna być wyższa niż 1 osoba.	